

sikredes Repræsentanter i Landbrugsafdelingen til 1. Statskassens Besparelse herved vil andrage 14 286 Kr.

Besparelsen for *Staten* udgøres af de nævnte 14 286 Kr., hvortil maa lægges c. 70 000 Kr. ved Nedsættelsen af Statens Erstatninger til tilskadekomne Tjenestemænd m. v., idet Statens Erstatninger hertil vil blive nedsat i samme Forhold som de andre Erstatninger. Hertil kommer endvidere en Nedgang paa c. 40 000 Kr. af Statens Tilskud til mindre bemidlede (overvejende Husmænd og Fiskere). Statens samlede Besparelse bliver altsaa 124 286 Kr.

Ved Skrivelse af 4. Februar anmodede Ministeren for Sundhedsvæsenet Arbejderforsikrings-Raadet om at udtale sig angaaende nærværende Forslag. Da Raadet imidlertid ikke har tilendebragt sine Overvejelser, vil Raadets Udtalelse senere, naar denne fremkommer, blive tilstillet Rigsdagen.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Til § 1.

I Paragraffens 1. Stk. gives den almindelige Regel om Nedsættelse med 15 pCt. af samtlige Ydelser, saaledes som de vil være at beregne ifølge nærværende Lovforslag. For Dagpengenes Vedkommende har man dog ment, at den gældende Minimumsstørrelse, 1 Kr. daglig, bør oprettholdes.

Ifølge 2. Stk. nedsættes det nugældende Maksimalbeløb for Dagpenge, 6 Kr., med $12\frac{1}{2}$ pCt. til 5 Kr. 25 Øre.

Da det i adskillige Tilfælde vilde være heldigt, om Dagpengene, naar de er oppebaaret gennem længere Tid, kunde nedsættes, har man dernæst tilføjet en Bestemmelse om, at Raadet, naar der er forløbet 6 Maaneder fra Ulykkestilfældet og Forholdene taler derfor, kan nedsætte Dagpengene med en Fjerdedel, saaledes at Dagpengene i visse Tilfælde vil komme til at udgøre Halvdelen af Daglønnen i Stedet for $\frac{2}{3}$ heraf.

I Paragraffens sidste Stykke har man foreslaaet en Ændring af den nugældende Bestemmelse i § 33 om, at den en tilskadekomne tilkommende Invaliditets-erstatning ikke maa overskride det Beløb, for hvilket der kan købes en Livrente,

der svarer til den Procentdel af Aarslønnen, som Invaliditetsprocenten angiver. Denne Ændring gaar ud paa, at Erstatningen ikke maa overstige det Beløb, for hvilket der kan købes en Livrente, der svarer til $\frac{2}{3}$ af den Procentdel af Aarslønnen, som Invaliditetsprocenten angiver. Man maa nemlig finde det rigtigt, at Erstatningsniveauet ved Invaliditet principielt ikke overstiger Erstatningsniveauet ved Dagpengeydelsen. Den anførte Begrænsning foreslaas dog kun at skulle gælde for Personer paa 60 Aar og derover, hvad der svarer til Undtagelsesbestemmelserne i § 41 med Hensyn til Lønfastsættelsen. Navnlig for saadanne Personer, hvis Arbejdsevne er ved at ebbe ud, synes det stødende ved Invaliditetserstatningens Fastsettelse at naa op til fuld Dækning af det litte økonomiske Tab.

Til § 2.

Med Hensyn til den i denne Paragraf foreslaaede Forenkling af Raadets Sammensætning henvises til de almindelige Bemærkninger ovenfor.

Til § 3.

Man har ikke anset det for tilraadeligt i selve Loven at fastslaa, hvor stor en Procent af Præmierne der i det mindste skal anvendes til Ydelser efter Loven, og hvor meget der derefter i det højeste maa gaa med til Administration m. v. Ej heller vilde det være rigtigt paa Forhaand at binde sig til en vis Gennemsnitsprocent, da det rigtige Forhold mellem Præmier og Ydelser først lader sig fastslaa efter en nøje Undersøgelse af, hvad der kan anses for at være rimelige Omkostninger ved Forsikringer indenfor de forskellige Arter og Former for Erhvervsvirksomhed.

Til § 4.

De her foreslaaede Ændringer i Reglerne for Dødsrerstatningernes Fordeling mellem de efterladte er i det væsentlige i Overensstemmelse med et af Arbejderforsikringsraadet i sin Tid fremsat Forslag, hvorom en udførlig Redegørelse findes i Raadets Beretning for 1922—23 S. 102—04 og 140 ff.

Til § 5.

Ifølge Paragraffens 2. Stk. nedsættes det nugældende Maksimalbeløb for den Aarsløn, som kan lægges til Grund ved